

[Oluf Pedersen.]

tid i år var nettogælden, også målt i guld, 800 mill. kr. Der er altså ingen stigning. Hvorfor siger ministeren så, at vi står på ruinens rand? Ja, et tysk blad fik ud af talen, at Danmark står foran statsbankerot. Den tale er uden rimelighed, det er uansvarlig tale. Om den øjeblikkelige situation fortæller statistisk departement, og det er jo grundlaget for vor bedømmelse, at der i 1950 var en merimport i forhold til 1949 på 1 600 mill. kr., hvoraf jeg regner med at de 800 mill. kr. skyldes større vareimport, der delvis dækkes ved forøgede lagre. Der var også et underskud på handelsbalancen på 745 mill. kr., hvoraf dog de 385 mill. kr. dækkes ved Marshallhjælp, så det egentlige underskud var på 360 mill. kr., og det er disse 360 mill. kr., der har skabt den ministerielle nervøsitet. Men man bør dog ikke overse, at vi i 1950 havde den største investering i noget år, over 5 milliarder kr., for over 800 mill. kr. mere end foregående år. Nettoinvesteringen er 6—7 gange så stor som underskuddet på betalingsbalancen.

Jeg har som omtalt af det ærede medlem hr. Viggo Starcke givet tilsvarende oplysninger ved forespørgslen om pengeudpumpning, og jeg forstår godt, om det, som meningen var, bidrog til at hindre et dårligt forlig. Vi noterer da også, at vor højtærede statsminister i Haderslev sagde, at vi havde nået bunden, og at det gik mod lysere tider. Ja, selv den højtærede finansminister var jo langt mere nøgtern i sin fremstilling ved forelæggelsen af de lovforslag, vi behandler i dag, end tidligere, og det glæder naturligvis mig, om det er sådan, at den tale, vi fører, kan påvirke ministrene, så at de ikke fortsat rejser landet rundt og giver gal besked.

Selvom altså de oplysninger, der foreligger fra statistisk departement, er rigtige, så må vi erkende, at underskuddet på betalingsbalancen kan give anledning til overvejelser. Vi mener, det er på tide at gennemføre nogle iøvrigt sunde foranstaltninger, d. v. s. foranstaltninger af en helt anden karakter end de forslag, der blev drøftet fra anden side ved møderne i statsministeriet, og som derfor betegnedes som virkelighedsfjerne. Det afgørende ved drøftelsen af lovforslag kan dog ikke være, om betragtningerne fremføres af repræsentanter for en gruppe på 12 eller en gruppe på 59 medlemmer, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen mente, men det er, om der er hold i de forslag, hold i de betragtninger, man gør gældende.

Den højtærede statsminister sagde også i sin Haderslevtale følgende: Ulykken herhjemme og i andre lande er, at vi tænker

planøkonomisk, vi må prøve på i samarbejde at give friheden den plads, der tilkommer den. Det er næsten som talt af en retsstatsmand, og det er bl. a. ud fra en tilsvarende tankegang, at retsforbundet har stillet sine forslag.

Vi fremsatte under forhandlingerne forslag til sikring af betalingsbalancen og modvirken af prisstigningerne. Dette forslag fremsattes ud fra den opfattelse, at det stigende prisniveau og det stigende underskud på betalingsbalancen overfor udlandet var følgen af den forkerte politik, der var ført her i vort land, selvom vi ikke benægter, at begivenhederne i den øvrige verden har skærpet udviklingen.

Vi vendte os mod prisstigningen på jord. Prisstigningen har jo i allerhøjeste grad påvirket grundværdierne, og for at forhindre, at de nye grundværdistigninger ved salg og prioritering af fast ejendom gik ind i om sætningen og medførte inflation, foreslog vi, at der straks blev opkrævet, som det er blevet nævnt her i dag, 1 pct. i statsgrundskyld til skattelettelse. Der er for mig ingen tvivl om, at den stigning, der nu finder sted og allerede har fundet sted i stor udstrækning, bliver til ulykke for kommende slægter. Siden devalueringen er landejendommenes pris her i landet desværre steget med 10 pct. Det svarer til en værdistigning på over 2 milliarder kr. Det er for mig ganske klart, at det forslag, vi stillede på dette område, ville være langt bedre, langt mere betydningsfuldt end alle de her foreliggende lovforslag tilsammen og uden disse lovforslags skadelige virkning, men det blev desværre afvist af alle de andre partier.

Vi vendte os også mod prisstigningen på varer, og som det bedste middel derimod foreslog vi, at man gennemførte de krav om liberalisering, som vi selv har været med til at vedtage i Paris. Importregulering er dyr for landet, men den er dobbelt dyr for den jævne arbejdende befolkning.

Endelig foreslog vi for at sikre, at de sidste måneders bedring i betalingsbalancen skulle holde sig, at der blev sat ind mod den overdrevne statsfinansiering af boligbyggeriet. Med et større indskud fra bygherren regner jeg med, at det vil være muligt at få bygget det samme antal lejligheder, måske flere lejligheder og for en langt mindre udgift, idet den omstændelige statskontrol, der følger af den metode, man har nu, fordyrer byggeriet med meget store beløb.

Vi foreslog også at standse Marshalllån til erhvervsbyggeriet imod at fritage det for ejendomsskatter.

Fra anden side foreslog man skatter,